

DÉLMAGYARORSZÁG

80. évfolyam, 292. szám
1990. november 17., szombat

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára 5,30 forint

Százasok a bukszánkban

Privatizációs veszélyzóna — A korona változatlan —
Vendégek Innsbruckból és Szabadkáról

Nem kizárt, hogy Antall József a párizsi csúcs ideje alatt (november 19–21.) találkozik Gorbacsov elnökkel. Az európai biztonsági és együttműködési értekezlet biztonsági előkészületei egyébként rendkívüliek: tízezer rendőrt, csendőrt és katonát mozgósítottak az állam- és kormányfő biztosítására.

Két pontot máris elfogadott a kormány az Érdekegyeztető Tanács tegnapi ülésén előterjesztett négy pontos munkavállalói kompenzációs kérések közül: december 1-jétől a minimálbéreket 200, november 1-jétől a családi pótlékot 100 forintra emelik. Nem született megegyezés a jelenleginél 3 százalékkal nagyobb adómentes béremelés ügyében, amit munkavállalói oldalról a versenyszférában indokoltak tartottak. Ugyancsak konszenzus nélkül zárult a vita a költségvetési és nonprofit szférában kért kompenzáció ügyében. Kiderült viszont, hogy a pénzügyminiszter is ellenzi az Expót, valamint az, hogy a híresztelésekkel ellentétben, nem 70, hanem „csak” 39 milliárd forintot kap a költségvetésből a honvédség...

A minimálbér: 5 ezer 800 forint

A kormány csütörtöki ülésén foglalkozott azokkal a követelésekkel, illetve javaslatokkal is, amelyek az Érdekegyeztető Tanács legutóbbi ülésén hangzottak el a munkavállalók, illetve a munkáltatók részéről. A kormány ezen javaslatok közül elfogadta, hogy 5 ezer 600 forintról 5 ezer 800-ra emelkedjenek a minimálbérek, még az idén. Az intézkedés a költségvetést mintegy 20 millió forinttal terhelné az idén; a mezőgazdasági üzemek terhei 30 millióval, az iparvállalatoké pedig mintegy 50 millió forinttal növekednének. A minimálbér emelkedésének jövő évi hatásai mintegy 1,2 milliárd forintra rúgnának, amiből a költségvetést 240 millió forint terhelné.

A kormány elfogadhatónak találta a családi pótlék emelésére tett javaslatot is. Eszerint — ugyancsak még az idei évre, előrehozott in-

tezkedésként — a három éven felüli gyermekek után

100 forinttal emelkedne a családi pótlék

összege. Az intézkedéshez azonban várhatóan országgyűlési felhatalmazás kell, mivel érinti a társadalombiztosítás költségvetését.

Áttekintették és jóváhagyták az új koncessziós törvényjavaslatot. A jogszabálytervezetet — a házbizottság ütemezéséhez igazodva — a kormány a Parlament elé terjeszti. A törvényjavaslat rögzíti a koncesszió fogalmát, aminek lényege, hogy az állam, illetve az önkormányzat bizonyos meghatározott tevékenységek gyakorlási jogát időlegesen átengedi belföldi, vagy külföldi pályázóknak, akik ezáltal teljes, vagy részleges piaci monopóliumra tesznek szert.

A törvényjavaslat nyilvános pályázatást ír elő, amelynek elbírálása minden esetben az ágazati miniszter jogköre; önkormányzatok esetében a

képviselő-testület joga a pályázat kiírása,

illetve a szerződés megkötése. A kül- és belföldi pályázók teljesen azonos feltételekkel vehetnek részt a koncesszióért folyó versenyben. A törvényjavaslat a koncessziók időtartamával kapcsolatban 5-től 35 évig terjedő határokat említ. A javaslat felsorolja a koncessziós szerződésben átengedhető kizárólagos állami tulajdon, illetve tevékenység főbb ágait. Ezek szerint ide tartozik a közút, vasút, csatorna, repülőtér hasznosítása; a távközlési hálózat, a villamos távvezeték fejlesztése; a bányászati kutatás és kitermelés, a csővezetékes szállítás, a szerencsejátékok szervezése és a postai alapszolgáltatások köre is.

A kormány áttekintette a hírlapterjesztés helyzetét és úgy rendelkezett, hogy az új postatörvény megalkotásáig fennmarad a posta kötelezettsége a hírlapterjesztésben. Ugyanakkor a Hírközlési, Közeledési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium egyszeri engedélyével

vállalkozók is részt vehetnek a hírlap- terjesztésben.

A koncessziós törvény megszületéséig ugyancsak a társaság egyszeri engedélyével kezdődhet meg Magyaror-

szágon a rádiótelefon-rendszer kiépítése.

A kormány tájékoztalást kapott az üzemanyag-ellátás helyzetéről. Eszerint az esztendő fennmaradó hat hetében

a kőolaj- és benzin- ellátás megoldott.

A létrejött magánjogi szerződések alapján december végéig, mintegy 1 millió tonna kőolaj érkezik az országba, nagyrészt a magyar—szovjet, kisebbrészt az Adria-kőolajvezetékén keresztül.

A transzferábilis rubel ellenében beszerzendő kőolaj ára tonnánként 96 rubel. Ezen ár mellett a költségvetés jelentős bevételhez jut. Ugyanakkor a kőolajszállításokat meghatározott magyar termékek — például hús-, gabona és egyéb élelmiszer-cikkek — szállításával egyenlítjük ki, és a termékek kivitelének számottevő költségvetési támogatási igénye van.

A kőolajszállítványok vételára mind a szovjet, mind a tengerentúli fajták tekintetében a nemzetközi kereskedelem gyakorlatának megfelelően tőzsdei jegyzési áron kerül megállapításra, az egyes tételek beérkezési időpontjában érvényes jegyzések alapján. Az Öböl-válság következtében a tőzsdei jegyzések szélsőségesen ingadoznak; jelenleg meghaladják a hordónkénti 30 dolláros árat. A szovjet szállítási lemaradások következtében ez évi kiadásaink túl lépik a 300 millió dollárt.

(Az összeállítás a 2. oldalon folytatódik.)
(MTI)

Szélhámos vagy zseni? Csaló vagy romantikus?

Vizsgálati fogságban a Szegedi Konzervgyár kanadai vevője

Szinte semmit sem lehet biztosan tudni ebben a több mint furcsa ügyben; csak azt, hogy e hét elején, kedden Szegeden letartóztatták, majd a Pest Megyei Rendőr-főkapitányságra vitték Joseph LaPoint urat. A kanadai állampolgár körülbelül 5 hónappal ezelőtt jelent meg a városban, azóta tárgyal a konzervgyár megvásárlásáról. A súlyos gazdasági helyzetben levő élelmiszer-ipari üzem gazdacseréje a küszöbön állt, amikor megjöttek a Pest megyei rendőrszolgák.

Nincs az a helyzet, amiben rosszabbul érezné magát az újságíró, mint amikor információhiánnyal küzd. A kanadai üzletemberről(?) és letartóztatásának okairól sem a helyi, sem a Pest megyei rendőrség nem adott tájéko-

zatást. Király László százados, aki kedden Szegeden járt szerdán hívtam telefonon — miután a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányságon hozzá irányítottak. Két nap türelmet kért;

a nyomozás sikere érdekében

ne írjam meg esetleges információimat, mondta, s hozzátette: ha jól együttműködünk, a DM kapja az „exkluzív anyagot”. Beértem az ígérettel és tegnap újra hívtam a Pest megyei főkapitányság sajtóosztályát, ahol közölték: legkorábban kedden lesznek konkrétumok, s azonnal — sajtotájékoztatót hívnak össze.

Hm — mondtam, és döntöttem: megírom, ami kacírántos utakon-módokon a tudomásomra jutott eddig. Legutóbb a november 11-i

Vasárnapi Hírekben lehetett olvasni a konzervgyári üzletről: 20 millió márkát fizet a bájba került gyárért, további 20 millióval kifizeti a felhalmozódott adósságokat, és újabb 20 milliót szán a fejlesztésre — írta a szegedi újságíró. Az adatokat nem tudni, honnan vette; az én kollegám ugyanis hiába ostromolta hetek óta Rósa Lászlót, a Konzervgyár igazgatóját — aki az üzem államigazgatási hatáskörébe vonása (augusztus 30.) óta vállalati biztosként irányítja a céget —,

egy árva kukkot sem

tudott kihúzni belőle az üz-

gi látogatáson a polgármesternél, másrészt azért, mert a várost sem szeretné kihagyni az üzletből. Kíséretében bankemberek, a Vagyonügynökség képviselője, ügyvéd, tolmács... Azt is megtudtam akkor, hogy

gi látogatáson a polgármesternél, másrészt azért, mert a várost sem szeretné kihagyni az üzletből. Kíséretében bankemberek, a Vagyonügynökség képviselője, ügyvéd, tolmács... Azt is megtudtam akkor, hogy

több milliós alapítványt

szándékozik tenni a város javára. Állítólag Széchenyi-lezármazott. Olajüzletek révén szerezte a vagyonát. Ránézésre: 43 éves. Azt vallja, ha már a világot nem tudja megváltoztatni, legalább egy kicsiny szögletén megpróbál segíteni: Szegeden óhajt letelepedni, virágzó üzemet csinálni a lerobbant Konzervgyárból. És az sem mindegy

neki, milyen a város, ahol a gyári munkás, no meg ő maga is él ezentúl.

Mindehhez képest: (ami most következik, azt semmilyen hivatalos fórumon nem erősítették meg), 500 ezer forint körüli, kifizetetlen (pes-ti?) szállodaszámla miatt bukott le. Lehet, hogy nem-nálai a lerobbant Konzervgyárból. És az sem mindegy

elfogatóparancs volt ellene.

Egyik szomszédos országból már évekkal ezelőtt kitiltották.

Az adásvételi szerződésre állítólag áldását adta már a Vagyonügynökség. A konzervgyáriak Szegeden lakást béreltek neki, sőt — autót. Névjegykártyája is volt, magyarul ráírva: Szegedi Konzervgyár.

LaPoint úr megnyerő ember, okos, életképes elképze-

lései vannak a gyár „gatyába rázásához” — mondta nekem valaki, aki többször találkozott vele. Máris hatalmas piacot hajtott föl a szegedi konzerveknek, az üzletemberek több országhatáron át ide jöttek a kedvéért, számos tárgyalást már lefolytatnak a jövődől piaci partnerekkel. Komoly (hazai és külföldi) bankemberekkel áll kapcsolatban. Mindennek a tetejébe:

szemlátomást volt pénze,

tehát az is lehet, hogy az ominózus szállodaszámla valami adminisztrációs gikszer miatt nem fizetődött ki idejében.

Még valamit sikerült kiderítenem: e számlaügyben szegedi ügyvéd védi a titokzatos kanadai úr érdekeit

Azt remélem, a jövő heti rendőrségi tájékoztatón pontos és valódi tényekhez-adatokhoz jutok, és számtalan, e pillanatban is fölmerülő kérdésre magyarázatot kapok, s ezeket természetesen nem titkolom el.

(sulyok)

Szegeden a sógor

Új testvérváros Ausztriában?

Szervusz, Ausztria címmel ötödik alkalommal mutatkoztak be Szegeden — ezúttal a Tisza Szálló tükörmébe — az osztrák tartományok idegenforgalmi szövetségei. A Tirol-i Tartományi Utazási Irodát Jungfer Siegfried igazgató személyesen képviselte, őt Kapus György, az Osztrák Idegenforgalmi Iroda budapesti igazgatója kísérte el városunkba. A megnyitó beszélyekben mindketten Ausztria és Magyarország közös történelmi múltjára, hagyományos együttműködésre utalva Innsbruck és Szeged testvérvárosává nyilvánításának lehetőségét is felvetették.

A megnyitót követő fogadáson dr. Lippai Pál, Szeged polgármestere kérdésekre válaszolva a testvérvárosi kapcsolatok szélesítését illetően úgy nyilatkozott: nem látja akadályt az Innsbruckkal való kapcsolatfelvételnek, sőt, feltétlenül szorgalmazza osztrák barátainkkal való kapcsolataink erősítését. Tudomása szerint azonban korábban Szeged és Salzburg kapcsolatfelvételének lehetősége is felmerült, ezért ez ügyben — miután október 23-ai hivatalba lépése óta egyéb halaszthatatlan elfoglaltságai miatt a testvérvárosi kapcsolatokkal nem volt ideje behatóan foglalkozni — még nem tud mérvadóan nyilatkozni.

ni, mindenesetre megtsztlőnek érezte az érdeklődést.

Az idegenforgalmi prospektusokkal bőven ellátott kiállítás vasárnap délután 2 óráig várja az érdeklődőket. Az osztrák szakemberek szerint ugyanis elérkezett az ideje, hogy a Bécsen túli tájakat is megismerjék a magyar turisták.

Kiállítjuk a világot

Kapus György, az Osztrák Idegenforgalmi Iroda budapesti igazgatója érdekes ember. Már csak származásánál fogva is: Braziliában született; édesanyja brazil, másik szülője budapesti, ő maga pedig osztrák állampolgár. Mint idegenforgalmi szakértő, természetesen véleményét alkotott a tervezett Bécs-Budapest világkiállításról is. E véleményét a következőkben foglalta össze:

— Jómagam ezen idegenforgalmi irodának budapesti vezetőjeként mind a kilenc osztrák tartományt képviselem. Amennyiben megvalósul e világkiállítás, az első sorban Bécs és Budapest városának, tehát osztrák részről a bécsi tartománynak ügye volna. Természetes, hogy bizonyos mértékig persze a többi tartományt is érintené.

— Sokan párhuzamot vonnak a

mostani világkiállítás és a múlt század végi millenniumi ünnepségek között. Annál is inkább, minthogy Ausztria 1996-ban ünnepli fennállásának ezeréves évfordulóját.

— Gondoljuk csak el: a millennium nélkül Budapesten, a múlt század végén nem lett volna kéregvasút, nem lett volna városrendezés, Hősök tere stb. Nem szabad, hogy Magyarország úgy tűnjön fel — márpedig a bős—nagyvarosi erőmű és más, még le nem rendezett ügyei miatt erre esélye van —, hogy kerékkötője bizonyos nemzetközileg támogatott beruházásoknak. Amennyiben be tudják bizonyítani, hogy Magyarország infrastruktúráját — gondolok itt például a telefon- és az úthálózat fejlesztésére — a világkiállítás nélkül is fejleszteni tudják, európai szintre képesek hozni, akkor azt mondanám: ne legyen világkiállítás.

— Ausztria, amely még nálunknál is kisebb ország (83 ezer négyzetkilométer, 7,5 millió lakossal) világvizonylatban az ötödik helyen áll az idegenforgalmi bevételek rangsorában. 140 milliárd schillinget „kasszíroznak” évente ebből.

— Valóban, megelőzzük Ausztriát, Portugáliát, Spanyolországot is; nyilvánvaló, hogy ezt az eredményt csak úgy tudjuk elérni, hogy profi marketingtevékenységet folytatunk, számos szakemberünk „állt rá” az idegenforgalomra. Ennek köszönhető, hogy Ausztria földrajzi „nagyságát” messze meghaladó eredményeket képes elérni e területen.

(varga—sandi)